

[Kjeld Olesen]

se, og jeg vil gøre opmærksom på, at vi foregøgler ingen løsning uden byrder, men vi foreslår en løsning med en mere retfærdig fordeling end den, vi har set.

Hvad er det da, socialdemokratiet vil? Først og fremmest ønsker vi at medvirke til et folketing med bredde bag beslutningerne, med mere stabilitet, med mere handlekraft. Socialdemokratiet ønsker et folketing, hvis handlinger kan genskabe den fornødne tillid mellem befolkningsgrupper, mellem partier og organisationer, hvis samarbejde er en afgørende forudsætning for, at vi kan nå de rigtige løsninger. Vi må se i øjnene, at det ikke lader sig gøre under de nuværende vilkår. Tværtimod har regeringens seneste handlinger meget stærkt forværret mulighederne for noget sådant.

En ny regering må som første handling tage kontakt til arbejdsmarkedets parter og orientere om de forslag, man agter at gennemføre. Det bør være en begrænsning af det offentlige udgifter, således at de statslige budgetter ikke må stige overhovedet i de kommende 3 år ud over løn- og prisstigninger, og bortset fra hvad hensynet til beskæftigelsen kræver. Det bør være de punkter i en indsats mod arbejdsløsheden, som socialdemokratiet allerede har stillet forslag om. Det bør dreje sig om en skattereform, der betyder stærkt begrænsede fradrag, indførelse af kuponskat, en omlægning, der indebærer, at sociale pensioner holdes helt uden for beskatning. Det bør være forslag til en jordpolitik, der kan bekæmpe inflationen, som det er foreslået i vor helhedsplan. Det er egentlig fantastisk, at regeringen kan tale om at bekæmpe inflationen, uden at man kommer ind på en af de væsentligste indenlandske inflationsårsager. Det bør være forslaget i 7 punkter om en bedre planlægning af hele kapitalmarkedet, således at der sker en koordinering af kapitalbehovet inden for både den offentlige og den private sektor.

En regering må dernæst fastholde kontakten til arbejdsmarkedets parter og nøje følge

udviklingen. Hvis en indkomstpolitik bliver nødvendig, må den tage sit udgangspunkt også i socialdemokratiets helhedsplan, hvor en af betingelserne vil være lønmodtagernes medejendomsret til den fremtidige kapitaldannelse. Det vil være med åbenhed, at socialdemokratiet møder til forhandling om sit ØD-forslag.

Vi kender ikke sammensætningen af et nyt folketing, men efter al sandsynlighed vil der stadig være partier, der ønsker at gøre problemerne større. Der er mere end ét. F. eks. har kommunisternes optræden i et år, både inden for og uden for Christiansborgs mure, givet os tilstrækkeligt bevis for, at de arbejdsløse for dem kun er et middel. Men når luften er rensed, vil der også være partier, der føler ansvaret for, at problemerne løses. Socialdemokratiet ønsker ikke at henfalde til teoretiske diskussioner og tanker om samarbejds muligheder. Blot vil vi sige, at når der skal handles, vil det kræve åbenhed og vilje i samarbejdet. Også her vil socialdemokratiet kende sit ansvar.

Glistrup (FP):

De spørgsmål, som folketinget i dag begynder at forhandle, burde have været afgjort i august måned. Dengang henvendte fremskridtspartiet sig til regeringen og påpegede, at nu var tiden inde til at klare den truende arbejdsløshed. Regeringen stod kold og i og for sig aldeles uforstående over for den fare, som vi andre så var i anmarch. Vi gik da til socialdemokratiet, fordi forholdet jo var det, at socialdemokratiet og vi sammenlagt havde det fornødne antal mandater til, at vi kunne have fået folketinget indkaldt i august måned, så problemerne kunne have været klaret, da de endnu var af en sådan størrelsesorden, at de menneskelige lidelser ville være begrænsede. Socialdemokratiet var imidlertid besat af partitaktiske tanker om, at man måtte vælte ansvaret over på regeringen og derigennem bringe sig i en god position, og derfor var heller ikke socialdemokratiet handledygtigt, dengang spørgsmålet virkelig skulle have været klaret.